

Publicerad 2013-11-25 07:59 av Elisabeth H

Hjärter Dam

Ända in i evigheten, där väntar ditt hjärta.
Mörkt och svart, pulserande, strålar det ut.
Knarka bekräftelse, ära, berömmelse, arbete, lika med kärlek.
Knarka din hora, mer, mer, mer.

Där på dina mörka vassa klippor, föll jag.
Trodde jag kunde fylla ett bottenlöst hål, med vanlig kärlek.
Riddarinnan på vita springaren, hjärter dam.
Spränger framåt, till undsättning.
Skyffla, skyffla, fyll, fyll, men hålet ekar tomt, likväl.
Jag höjer andra kvalitéer till skyarna, sådant som ekar tomt för dig.

Pulserar ditt hjärta i takten: Knarka bekräftelse, ära, berömmelse, arbete, lika med kärlek. Mer, mer, mer.
Och du sitter på din tron av arbete, som du byggt till kostnad av ditt tomma hjärta.
Men inte till kostnad av din lycka. Nej. För du är lycklig där. I din värld, i din sfär, i din lilla bubbla.

Det är sen, när du kommer hem, när du är vanlig, när du måste vara dig, det är då du blir olycklig.
Knarka din hora. Knarka bekräftelse, ära, berömmelse, arbete, lika med kärlek.
Det räcker väl? Gör det inte? Jo för dig gör det det.

Men jag har bara kärlek att ge, vanlig, trist, som bygger på sådant för dig abstrakt, som den du är i vardagen.

Den där du inte längre finns, skuggvärld, skenvärld, vem-är-du-om-inte-ditt-arbete?-värld.
Jag ser hur du kämpar för att finna fotfäste, i detta för dig helt främmande universum, förvirrad snubblar du runt. Hur ska du vara, vad ska du göra, vem är du?
Svart ditt hjärta, tomt ditt hjärta, vargavinter råder i din själ. Så jag släpper dig fri, fri till att vara den du mäktar vara.

Gå inte dit mer, hjärter dam. Du kan inte vara så dum att du tror, att vanlig kärlek räcker.
kärlek ekar tomt, på de vassa klippor. Kärlek faller platt till en öde, kall planet.
Ditt hjärta töms, ditt hjärta dör, ditt hjärta finns ej mer.
Din tro den sinar, din själ förtvinar, den ekar tomt i evigheten, skottar och skyfflar vidare.
Släpp taget, hjärter dam.
I morgondagen finns det hopp.
Hela ditt hjärta och fyll det åter med tron på allt gott.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth H med Poeter.se id #40811 innehar upphovsrätten